

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010511
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7621010511.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., C. D., a spol., pre prečin krádeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28. októbra 2024, sp. zn. 6T 77/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 6T/77/2021 zo dňa 28. 10. 2024 uznal obžalovaného A. B., C. D. (spolu s t.č. právoplatne odsúdenými E. D., C. F. a C. G., C. F.) za vinného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 v bode 1/ dokonanej a v bode 2/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

v presne nezistenom čase od 24:00 hod. dňa 12. augusta 2014 do 05:45 hod. dňa 13. augusta 2014 na území B. C. H. F. I.. "J." v meste K., po predchádzajúcej dohode spoločne s teraz už nebohým H. G. otvorili zips v zatvorenom stane, v ktorom spala F. F. a tejto odcudzili z cestovnej tašky, nachádzajúcej sa v jej blízkosti, retiazku s príveskom pravouhlého tvaru s vyrytým písmenom K a číslom 19 z chirurgickej ocele, 2 ks náušnic z chirurgickej ocele a finančnú hotovosť vo výške najmenej 70,-€ Eur a 1 000,- Kč, čím tak spôsobili F. F. škodu vo výške najmenej 126,- Eur,

v bode 2/

dňa 13 augusta 2014 v čase okolo 05:45 hod. na území B. C. H. F. I.. "B." na adrese B. D. X, po predchádzajúcej dohode spoločne s teraz už nebohým H. G. pristúpili k zatvorenému stanu A. L., v ktorom spali jeho deti, na ktorom jeden z nich otvoril zips a rukou začal prehľadávať stan v úmysle odcudziti' nejaké veci, pričom ostatní dávali pozor, avšak následne boli spozorovaní majiteľmi kempu K. F. a K. F., ktorí im zabránili utiecť a zadržali ich do príchodu policajnej hliadky, pričom poškodenému A. L. nespôsobili žiadnu škodu

Súd u obžalovaného A. B., C. D. podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/223/2013 zo dňa 08.09.2014 právoplatného dňa 28.04.2015, ktorým mu bol uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov nepodmienečne pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodenú F. F. nar. XX.XX.XXXX v J., bytom D. C., E. XXX, M. N. M. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa nedostatočne písomne odôvodnil vyhlásený rozsudok, pričom z odôvodnenia rozsudku nie sú zrejmé úvahy, akými sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a najmä ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Ku skutku v bode 1/ rozsudku prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok spáchal obžalovaný spoločným konaním po predchádzajúcej dohode s ostatnými obžalovanými a nebohým H. G. odcudzili predmety uvedené v skutkovej vete z cestovnej tašky v zatvorenom stane poškodenej. Skutkový a právny záver súd vyvodil z výpovede poškodenej F., úradných záznamov spisovaných políciou B. C. a zápisnice o prehliadke bytových a iných priestorov dňa 13. 8. 2014 vykonanej na základe príkazu Okresného súdu N. O.. Z vyššie vykonaných dôkazných prostriedkov nevyplýva spojitosť s daným skutkom ani samotné konanie obžalovaného participujúce na skutku. Z výsluchu poškodenej F. F. vyplynulo, že v dňoch z 12.8.2014 na 13.8.2014 sa nachádzala v kempu „J.“ v meste K. v B., kde kempovala spoločne s priateľmi. V noci z 12. 8. 2014 na 13. 8. 2014, keď spala v stane uzatvorenom zipsom, si ráno všimla, že je boli odcudzené šperky a hotovosť z predsiene stanú, ktorý sa skladal z viacerých častí. V noci sa na nič nezobudila, nič ju nevyrušilo, nič nepočula a v stane nikoho cudzieho nevidela. Časť vecí jej bola vrátená ešte v B., ale o páchateloch nemala žiadnu informáciu, ani s nimi nebola priamo alebo nepriamo konfrontovaná. Zo zápisnice o prehliadke osobného motorového vozidla P. H. Q. B. XXXXX (B.), ktorého vlastníkom je obžalovaný C. G., C. F., je preukázané, že v tomto vozidle boli nájdené aj predmety, ktoré mali byť odcudzené poškodenej F.. Z úradných záznamov vyplynuli okolnosti oznámenia údajnej trestnej činnosti zo strany oznamovateľa K. F. a okolnosti zadržania obžalovaných slovinskou políciou. Poukazujúc na vyššie uvedenú výpoveď nie je zrejmé na základe akej konkrétnej skutočnosti a dôkazu dospel prvostupňový súd k záveru, že zo strany obžalovaného a ostatných osôb malo dôjsť k „predchádzajúcej dohode“, že s nebohým H. G. spáchajú žalovaný trestný čin v kempu „J.“ H. E. K.. Rovnako je nepochopiteľné ako a akým spôsobom dospel súd k záveru, že obžalovaný sa mal dopustiť skutku pod č. 1. Jediné možné a udržateľné vysvetlenie takéhoto postupu zo strany súdu je, že súd len mechanicky prevzal argumentáciu a opis skutku z obžaloby prokuratúry po prevzatí tejto trestnej veci podľa § 528 Tr. por. na žiadosť slovinských orgánov, pričom rezignoval na dodržanie základných zásad trestného konania, mimo iných zásady prezumpcie neviny a najmä základného procesného pravidla pre trestný proces - in dubio pro reo. Obhajoba má za to, že orgány činné v trestnom konaní do opisu skutku uviedli formuláciu „po predchádzajúcej dohode“ len z dôvodu, aby bolo možné odsúdiť aj obžalovaného za skutok, ktorý nespáchal na základe toho, že bol následne bezdôvodne zadržaný v inom F. v meste B. za minimálne zvláštnych okolností. Rovnako poukazujem na všeobecne známu skutočnosť, že spoločný úmysel, nerovná sa výslovná dohoda páchatelov o zamýšľanej trestnej činnosti, keďže na páchanie trestnej činnosti, resp. pre trestnú zodpovednosť za jej páchanie postačuje aj dohoda konkludentná. Tu je však nevyhnutné, aby každý zo spolupáchateľov si uvedomoval alebo aspoň bol uzrozumený, že jeho konanie a konanie spolupáchateľov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, čo v danej trestnej veci nie je dané a ani preukázané. K samotnej zápisnici o prehliadke nebytových a iných priestoroch zo dňa 13. 8. 2014 prehliadka vozidla P. H. B. XXXXX je potrebné uviesť, že táto bola vykonaná na základe príkazu Okresného súdu N. O.. K samotným zisteniam a získaným dôkazom je nutné uviesť, že tieto obhajoba považuje za nezákonné, z dôvodu, že s vozidlom bolo manipulované. Nie je zrejmé akým spôsobom a či vôbec uvedené vozidlo bolo zabezpečené od momentu zadržania podozrivých do momentu vykonania prehliadky. Samotná skutočnosť, že vo vozidle boli nájdené doličné veci ešte nespája osoby užívajúce dané vozidlo s konkrétnym skutkom. Nie je totiž vylúčené, že tieto predmety mohli byť do vozidla nastrčené alebo podhodené, resp. získané iným ako nelegálnym spôsobom, napríklad, že boli nájdené pohodené na zemi bez akejkoľvek indicie, že pochádzajú z trestnej činnosti. Vo vzťahu ku skutku v bode 2 prvostupňový súd ustálil vinu na základe výpovedí svedkov A. L., K. F. a najmä K. F.. Z vyššie uvedených dôkazov je nutné opakovane konštatovať, že nevyplýva nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že skutok opísaný v bode 2. obžaloby by bol spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb s úmyslom spáchať trestný čin krádeže, a že sa ho mal dopustiť obžalovaný. Opačný záver by znamenal, že de facto je možné, na základe domnienok, indicíí a vykonštruovaných podozrení založených aj na neštandardnom type hostí (svedok K. F. uviedol, že v kempu neubytovávajú hostí rómskeho etnika, z ktorého sú všetci obžalovaní) a predchádzajúcich negatívnych skúsenostiach s drobnými krádežami zadržať, obviňovať a následne aj odsúdiť v podstate akúkoľvek skupinu 4 osôb, ktorá sa len ocitla v zlom čase, na nesprávnom mieste. Obhajoba rovnako poukazuje na výpovede svedka

K. F., ktorý uviedol, že „si nepamätám, naozaj mi je to ľúto. Viem, že tam boli pri tom stane, za tým stanom, ale nemôžem tvrdiť, že tam niečo siahli dnu, to nemôžem tvrdiť.“ V rámci práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov 3, 5 a 8 zo dňa 4. 11. 1950 (oznámenie č. 209/1992 Zb.) je zahrnuté aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré v sebe zahŕňa skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené, v rozhodnutí absentuje zrozumiteľné, logické, dostatočné a presvedčivé vysvetlenie akými úvahami sa súd riadil pri hodnotení dôkazov doposiaľ zabezpečených z vykonaných dôkazných prostriedkov v prípravnom konaní a konaní pred súdom, ako zistil a posúdil skutkový stav a aké právne závery urobil. Poukazujú na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1. ÚS 117/2007 zo dňa 04.02.2009, podľa ktorého „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj podľa čl. 36 ods. 1 listiny) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania, procesnej strany v konaní alebo právo inej zainteresovanej osoby na rozhodnutie, ktorého dôvody vydania sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny. Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci.“ Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právne závery okresného súdu vo vzťahu ku všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd po riadnom a zákonom dokazovaní dospel k správny, jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že skutok sa stal, napĺňa pojmové znaky žalovaného trestné činu a že ho spáchal aj obžalovaný A. B..

Po podrobnom preskúmaní spisového materiálu a vykonaného dokazovania sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, že obžalovaný je zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovaný svedeckou výpoveďou K. F., a K. F.. Priebeh skutkového deja objektivizoval rovnako vyhotovený úradný záznam miestnou políciou K. ako aj výpoveď svedkyne F. F., ktorá následne dňa 26. 2. 2019 opísala ktoré predmety jej boli odcudzené a následne vrátené č. I. 448. Ďalším nespochybniteľným nepriamym dôkazom o vine obžalovaného je návrh na vydanie príkazu k prehliadke osobného motorového vozidla zn. P. H. Q. B. XXXXX, pri ktorom boli stotožnené 4. osoby a to konkrétne obžalovaný A. B., rodený D. nar. XX. XX. XXXX, a právoplatne odsúdený: C. F. nar. XX. XX. XXXX, E. D. nar. XX. X. XXXX a H. G. nar. X. X. XXXX s tým, že uvedené osoby boli priamo pristihnuté pri pokuse krádeže v kempu B. - rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody obžalovaného A. B., C. D. na č. I. 627.

Popri týchto svedeckých výpovediach okresný súd správne poukázal, že pokiaľ ide o vykonanie prehliadky motorového vozidla zn. P. H. M., táto bola vykonaná príslušníkmi B. polície a to na základe príkazu miestne príslušného súdu o zákonnosti ktorého ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti. Samotné nájdenie vecí v motore vozidla zn. P. H. Q. D.: B. XXX M., ktoré boli odcudzené poškodeným, tak bez akýchkoľvek pochybností umožňuje prijať záver o vine obžalovaného A. B..

Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť skutočnosť, že pokiaľ ide o odvolacie námietky týkajúce sa hodnotenia vykonaných dôkazov, svedeckých výpovedí, prvostupňový súd uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom je nutné konštatovať, že v zásadných skutočnostiach si tieto neodporovali.

Pokiaľ ide o výrok o treste prvostupňový súd sa adekvátnym spôsobom vysporiadal s osobou obžalovaného a v tejto súvislosti správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 7/2015 zo dňa 16. 12. 2015, kedy prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 223/2013 zo dňa 8. 9. 2014.

Zohľadniac všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska ukladania druhu trestu a výmery, sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 223/2013 zo dňa 8. 9. 2014, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne je možné považovať za dostatočný, ktorý spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu ani vo výroku, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody na civilný proces, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.